

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการสอนและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลต่างระหว่างก่อนและหลังที่เรียนจากรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านเกิณ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ในระดับนักศึกษาวิทยาลัยครูบ้านเกิณ ชั้นปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการเขียน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิทยาลัยครูบ้านเกิณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 (ปีการศึกษา 2552 - 2553 ในประเทศลาว) จำนวน 41 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านเกิณ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ใบงาน แบบฝึกหัด แบบประเมินผลตามสภาพจริง

เกณฑ์การให้คะแนน ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน

3. แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการเขียนก่อนและหลังการเรียนจากรูปแบบการเขียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านเกิณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แล้วบันทึกคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre - test)

2. ดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนรวม 6 ครั้ง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 110 นาที ผู้วิจัยสอนเอง และเก็บคะแนนกระบวนการเรียนในทุกครั้งไว้เป็นคะแนน E ,

3. เมื่อดำเนินการสอนทดลองเสร็จการเรียนเรียบร้อยแล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการเขียนอีกครั้งด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม แล้วบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน E_2

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ได้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านเก็น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. ได้ประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
3. ได้ผลคะแนนทักษะการเขียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

อภิปรายผล

1. การวิจัยทำให้ได้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านเก็น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 5 ขั้นตอนและมี 6 แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนารูปแบบการสอนมีการวิเคราะห์ความต้องการ เป้าหมายและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนมีการจัดทำเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล การจัดทำสื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนตลอดจนมีการปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรม แบบฝึก และเครื่องมือวัดผลประเมินผลจนสามารถนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการเขียนที่ตั้งไว้และบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเน้นการทำงานแบบเป็นกลุ่มสัมมนาพร้อมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นปฏิบัติการเขียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนสนใจและสามารถถ่ายโยงความรู้จากที่เคยเรียนมาแล้วนำเข้าสู่ความรู้ใหม่เป็นการสร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้มีการทดลองได้ปฏิบัติจริงสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว รูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน มี 6 แผนการจัดการเรียนรู้ มีใบงาน แบบฝึกหัด แบบประเมินผลตามสภาพจริง เกณฑ์การให้คะแนนประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในการจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้ง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสนใจที่จะติดตาม มีการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนทุกครั้งก่อนเรียนโดยจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูเตรียมมา ครูพยายามดึงความรู้เดิมเพื่อถ่ายโยงกับความรู้ใหม่โดยใช้สถานการณ์ใกล้ตัวไปฝึกให้ผู้เรียนทบทวนระลึกได้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้ว มาพิจารณาแจกแจงสิ่งที่ต้องการเขียนออกเป็น ส่วน ๆ มีการตัดสินใจในการเสนอแนวความคิดหลัก

ของเรื่องเพื่อเชื่อมโยงแนวความคิดใหม่ รู้ใช้ภาษาเขียนให้รัดกุม สั้น กระชับ ได้สำนวนอย่างสละสลวย งดงาม สมบูรณ์ครบถ้วนเรียงตามลำดับเรื่อง ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความรู้ของตนเองได้จากการเรียน แต่ละครั้งผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับใดและสามารถปรับปรุงพัฒนาตนเอง ในทักษะการเขียนให้ได้ดีทันกับเหตุการณ์และทันเพื่อน ๆ ได้ ผู้เรียนถ้ารู้จุดมุ่งหมายที่จะเรียนว่า เรียนเรื่องนี้ไปแล้วสามารถทำอะไรได้บ้างหรือผู้เรียนได้รับอะไรจากเรื่องนี้บ้าง มีการทำงานเป็นทีม ช่วยกันศึกษาค้นคว้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หลังจากนั้นปฏิบัติการเขียนเป็นรายบุคคล และ นำเสนอผลงานอย่างต่อเนื่องจากการนำเสนอผลงานครูจะเป็นผู้ช่วยคอยเสริมเติมเต็มในส่วนที่ นักศึกษายังไม่กล่าวถึงหรือกล่าวถึงแต่ไม่ครบ มีการเสริมแรงด้วยการชมเชยและให้รางวัลเป็น คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ครูเตรียมไว้ใน การนำเสนอผลงานทุกครั้งให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด หลังจากการเรียนเสร็จแล้ว การทำแบบฝึกหัดจะมีการตรวจและประเมินผลตามสภาพจริง บอกข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคนเพื่อให้นำไปแก้ไขให้ผลงานดีขึ้นกว่าเดิมซึ่งผลการวิจัย สอดคล้องกับ วาสนา คงวารี (2549, หน้า 103) การสอนเขียนใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อโดยวิธีสอน ทักษะการเขียนย่อยไปหาทักษะการเขียนรวม ตั้งแต่การสร้างประโยค การเขียนรายงาน การเขียนบันทึกคำขวัญ การเขียนเรียงความ จนถึง การเขียนตามจินตนาการเพื่อมุ่งเน้นพัฒนา ตัวผู้เรียนให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ เน้นบรรยากาศที่เป็นกันเองฝึกให้ผู้เรียนยอมรับความคิดเห็น ของคนอื่น หลังจากนั้นเพื่อให้นักศึกษาจดจำเรื่องที่เรียน ไปแล้วนั้นสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมา ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน การสรุปข่าวจากสิ่งพิมพ์ วารสาร บทเรื่องต่าง ๆ ตามที่หาได้ในสภาพจริง ซึ่งหลังจากการจัดกิจกรรม ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยครูบ้านเกนสารณรัฐ ประจักษ์ศิลปไชยประชาชนลาวช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนดีขึ้นกว่าเดิม

2. ประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 ผลการหาประสิทธิภาพ ของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าคะแนนเฉลี่ย ประสิทธิภาพกระบวนการเรียนการสอนระหว่างเรียน (E_1) ทั้ง 6 ครั้ง มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 97.07 ซึ่งได้จากการทำกิจกรรมตามแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและเมื่อหาค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพของ กระบวนการเรียนรวมทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้พบว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการสอน (E_1) สูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่ตั้งไว้ จากการเปรียบเทียบผลการเขียนของผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น อันทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธิปัญญา (Bruner, 1966 อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2545) ในขั้นประเมินผลการเขียนเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีอันเป็นการเสริมแรงทำให้ การเรียนรู้มีผลดีขึ้น เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้องแล้วนำไป

ปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะทำให้พัฒนาตนเองได้รวดเร็วขึ้นตามความเชื่อของทฤษฎีการเรียนรู้ของ สกินเนอร์ (Skinner, 1970 อ้างถึงใน จลตอง ทับศรี, 2532) ที่ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที จะเป็นแรงเสริมทางบวกที่ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้อย่างขึ้น

ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนที่ได้จากการศึกษา ในครั้งนี้พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 97.72 แสดงว่า การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนปีที่ 1 วิทยาลัย ครูบ้านเกนมีประสิทธิภาพหลังการเรียนซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวหลังที่ตั้งไว้ E, ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยสร้างรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525, หน้า 112) โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลความสนใจของผู้เรียน ๆ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งวิเคราะห์แนวทางการสร้างรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนให้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังนำแนวคิดของมาสโลว์มาประยุกต์ใช้ในการศึกษา เพื่อกระตุ้นและสร้าง แรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร่างกาย ผู้เรียน จะต้องมีการหยุดพัก ด้านความปลอดภัยจะต้องวางกฎเกณฑ์ที่ยุติธรรม ครูควรยอมรับและ ไม่วิจารณ์ ชื่นชมผู้เรียนด้านความรัก ความเป็นเจ้าของ ครูจะต้องเอาใจใส่ มีความยุติธรรม และเป็น ผู้ฟังที่ดี สำหรับผู้เรียนนั้นมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความไว้วางใจกัน รูปแบบการสอน นำสนใจมีหลากหลายกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน เกิดความสนใจอยากจะทำ กิจกรรมต่อ ๆ ไป กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ และส่งเสริมให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จ เกิดความภาคภูมิใจและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งแสดงออกผ่านผลคะแนนการพัฒนากิจกรรมการเขียนดีขึ้นกว่าเดิมเพราะคะแนนเดิม 482 คะแนน หลัง 601 คะแนนพิจารณาภาพรวมของคะแนนในด้านการพัฒนาผู้วิจัยเห็นว่าดีขึ้นกว่าเดิมจาก คะแนนการวัดทักษะการเขียนก่อนและหลังการเรียนที่เรียนจากรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การเขียนถ้าเปรียบเทียบกับกระบวนการเรียนเพราะผู้วิจัยได้มีแบบการสร้างเครื่องมือ โดยใช้เกณฑ์ ในการให้คะแนน (Score Guide) ซึ่งต้องกำหนดมาตราวัด และรายการคุณลักษณะที่บรรยายถึง ความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียนในแต่ละระดับข้อมูลจาก rubric จะสะท้อนให้ทราบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไรบ้างมาน้อยเพียงใด ตามแนวคิดของ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2544, หน้า 76)

3. ผลคะแนนทักษะการเขียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียน ด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน

จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะ การเขียนได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนในระดับต่าง ๆ เพราะกิจกรรมการเรียน การสอนทุกวิชา

ต้องอาศัยการเขียน เช่น การเขียนบันทึกความรู้ เขียนรายงานต้องเป็นการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนเขียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2544, หน้า 2) ว่าการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์ของผู้เขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตามที่ผู้เขียนต้องการ ดังนั้นรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนจากรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพราะกิจกรรมแต่ละกิจกรรมได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน แล้วปฏิบัติการเขียนเป็นรายบุคคล เพื่อได้คิดวิเคราะห์ตัดสินใจด้วยตนเอง กิจกรรมเน้นบรรยากาศที่อบอุ่นทำให้ผู้เรียนรู้สึกไว้วางใจ ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง และสร้างความรู้เองยังทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ คือ ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้พบสิ่งใหม่ๆ แล้วนำความรู้ที่มีอยู่เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญา (ทิสนา แชนณี, 2547, หน้า 77; บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2540, หน้า 42)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยครูบ้านเกิน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนตลอดจนผู้สนใจที่ศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1.1 ครูผู้สอนในระดับชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยครูสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถนำรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประกอบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการเขียนได้ เพราะผู้วิจัยหาค่าประสิทธิภาพได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

1.2 ครูผู้สอนจะต้องอธิบายกระบวนการเรียนการสอน และการฝึกปฏิบัติการ ทำแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนในการทำงาน การรักษาเวลา

1.3 รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่งที่สร้างความกระตือรือร้น สนุกสนาน สนใจในการทำกิจกรรมเพราะครูมีสิ่งเร้าเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลาในระหว่างการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนในแต่ละระดับชั้นต่าง ๆ

2.2 ควรมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการสอนผู้วิจัยเห็นว่า
หากมีผู้สนใจนำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนในเชิงต่าง ๆ

2.3 ติดตามผลการนำความรู้ไปใช้ของนักศึกษากลุ่มทดลอง เช่น การสร้างสรรค์
ผลการศึกษา เพื่อหาข้อสรุปว่าผลของการศึกษาเกิดขึ้นจริงหรือไม่เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน
ไปแล้วหลายปี